

15. Hospodinova vznešenosť a ľudská dôstojnosť

Môžete povedať, že čím ste starší, stále častejšie premýšľate o tom, ako dôležitý je váš život? Uvedomujem si, že život je pominuteľný. Nikto z nás nevie, či dnešok nie je na tejto planéte dňom posledným, a už vôbec nie, či sa dožije nasledujúceho roka. A aj keby nám bol darovaný veľmi dlhý život, nakoniec by sa stal krátky, pretože čas uteká veľmi rýchlo. Často sa zamýšľam nad tým, či to, čo robím a o čo sa snažím má nejakú večnú hodnotu. Kladiem si otázku, „čo by som ešte mal alebo chcel dokázať, pokiaľ mi Boh dopraje ďalších pätnásť alebo dvadsať alebo viac rokov“? Z detstva si spomínam na plagát blízko vstupných dverí, kde bolo napísané: „Máš len jeden život, ktorý sa skoro stane minulosťou, len to, čo urobíš pre Krista dnes, sa môže stať večnosťou.“ Týchto pár slov má ďalekosiahly význam. Jediné, čo má večnú cenu a platnosť, je to, čo Boh učinil v nás a koná skrze nás.

Hodnota života môže byť posudzovaná len vo svetle osobného vzťahu s Bohom skrze Pána Ježiša Krista. Je dôležité bez ustania premýšľať o čase, aby som vedel, kde je moje miesto, aby sa aj môj život stal súčasťou Božieho zámeru. Začnime teda od začiatku stvorenia, kedy Boh zveril vládu človeku nad svojim stvorením.

Tu je text, ktorý nás bude sprevádzať:

Žalm 8:2-10 Pane, náš Vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi! Tvoja veleba sa vznáša nad nebesia. ³ Z úst nemlúvniat a dojčeniec pripravil si si chválu naprotiveň svojim nepriateľom, aby si umlčal pomstivého nepriateľa. ⁴ Keď hľadím na nebesia, dielo tvojich rúk, na mesiac a na hviezdy, ktoré si ty stvoril: ⁵ čože je človek, že naň pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš? ⁶ Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov, slávou a cťou si ho ovenčil ⁷ a ustanovil si ho za vládcu nad dielami tvojich rúk. Všetko si mu položil pod nohy: ⁸ ovce a všetok domáci statok aj všetku poľnú zver, ⁹ vtáctvo pod oblohou a ryby v mori i všetko, čo sa hýbe po dne morskem. ¹⁰ Pane, náš Vládca, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!

To, čo sme práve počuli, je úžasným príkladom aké hymny a chvály by sme mali spievať Hospodinovi.

1. **Chváľte Hospodina, pretože Jeho meno a vznešenosť sa rozpína nad celou zemou a preto, že nás korunoval slávou a dôstojnosťou.** V snahe opísať Hospodinovu

vznešenosť sa nám nedostáva slov. Preto je dôležité premýšľať a meditovať nad slovami žalmu a pripomínať si, že Hospodinovo meno, moc a sláva sa rozpína nie len nad zemou, ale aj v nebi. Hebrejský názov Hospodin je prekladaný v zmysle YAHWE, kde ide o zmluvné meno s odkazom na Exodus 3:14, keď Boh povedal Mojžišovi: „Som, ktorý som“. Tým bola potvrdená nie len Hospodinova večná existencia, ale aj skutočnosť, že On je jediné nestvorené bytie vo vesmíre.

Ďalšie Hospodinovo meno je hebrejsky ADONAI, ktoré vyjadruje jeho zvrchovanosť. Napriek tomu, že Hospodin je večný a úplne oddelený od svojho stvorenia, Jeho zámer nestojí mimo nás. On sám sa milostivo rozhodol, že vstúpi do zmluvy s vyvoleným národom ako zvrchovaný vládca. Keď Izrael oslavoval vyslobodenie z egyptského zajatia, spieval Hospodinovi:

Exodus 15:11 Kto je rovný tebe medzi bohmi, Pane, kto je rovný tebe, čo vynikáš svätosťou? Si hrozný v pochvalných činoch a robíš zázraky.

Ďalšie Hospodinovo meno sa týka Jeho VEĽKOLEPOSTI. Táto vlastnosť sa týka dokonalosti všetkých jeho skutkov a zámerov. Hospodinova stvoriteľská moc nie je pred nikým skrytá:

Rímskym 1:20 Ved' to, čo je v ňom neviditeľné - jeho večnú moc a božstvo -, možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí; takže nemajú výhovorky.

Popisovať Božie vlastnosti, tak ako ich poznávame a vidíme okolo seba v stvorení, necháva premýšľajúceho jednotlivca v úplnom úžase. Boh všetkým ľuďom postupne odhaľuje súvislosti, ktoré generácie pred nimi nepoznali. Napríklad to, čo bolo skôr považované za primitívne formy života, poznávame ako presne naprogramovanú a riadenú zložitosť. Máme aj mikroskopy aj teleskopy, ktoré odhaľujú tajomstvá makro aj mikro sveta, presné zákonitosti, vzájomnú závislosť a neoddeliteľnú spojitosť. Napriek tomu mnohí ľudia odmietajú uznať poriadok, ktorý celému svetu vládne a zbožšťujú skôr matku zem a inteligenciu prírody. To mi pripomína príhodu Isaca Newtona, ktorý študoval slnečnú sústavu na modeli obežných dráh. V strede bola umiestnená veľká zlatá guľa, ktorá predstavovala slnko. Okolo sa sféricky otáčali guľičky rôznych veľkostí, ktoré predstavovali jednotlivé planéty, umiestnené na konci drôtov rôznych dĺžok. Všetko bolo spojené rôznymi prevodmi, zubatými kolieskami a remienkami. Model verne napodobňoval pohyb vesmírneho systému. Jedného dňa sa v Newtonovej kancelárii zastavil neveriaci kolega Marcelini, ktorý celý model

obdivoval. S uznaním sa obrátil na Newtona a prehlásil: "To je úžasná vecička. Kto ju pre teba vyrobil?" Newton, bez toho, aby sa na neho pozrel, povedal: "Nikto". "Nikto?": začudoval sa kolega. "Áno, povedal som nikto!" Všetky tie planéty, prevody, dĺžky, polohy, rýchlosť pohybu, dokonalú synchronizácia rýchlosti, ktoré tu vidíš, sú výsledkom náhody." Newtonov neveriaci kolega mal o dôvod viac k premýšľaniu, ale nevieme, či ho to presvedčilo. Citovaná príhoda bola zverejnená v roku 1977 v čítaní na každý deň – náš každodenný chlieb.

2. Hospodin nezostal pred ľuďmi skrytý a to, že Boh existuje pochopí aj male dieťa.

Pred všemohúcim Bohom sme naozaj malí a bezmocní ako deti. Ale to neznamená, že bezmocnými deťmi zostaneme vždy. Boh sám zostúpil na zem ako bezmocný novorodenec, aby sa stal Spasiteľom sveta. On nás vyviedol z otroctva hriechu a vedie nás školou pozemského života k večnému životu v jeho prítomnosti.

3. Chváľte Hospodina, pretože napriek našej ničotnosti a bezvýznamnosti, nás Boh milostivo korunoval slávou a dôstojnosťou. Dávid obdivoval dielo Jeho rúk, nebesá, mesiac a hviezdy. Uvedomoval si ľudskú malosť: : ⁵ čože je človek, že naň pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš? ⁶ Stvoril si ho len o niečo menšieho od anjelov, slávou a cťou si ho ovenčil.

V porovnaní s rozľahlosťou Bohom stvoreného vesmíru je človek úplne bezvýznamný. Hebrejský výraz človek zdôrazňuje krehkosť a pomínutelnosť ľudskej existencie. Výraz Syn človeka môže byť odkazom na ľudskú padlosť, pretože všetci Adamovi potomkovia prichádzajú na svet v hriešnej podobe.

Boh rozhodol o postavení človeka nasledovne:

Židom 2:7-8 Urobil si ho len o niečo menšieho od anjelov, slávou a cťou si ho ovenčil ⁸ a všetko si mu položil pod nohy." Keď mu teda všetko podriadil, nenechal nič, čo by mu nebolo podriadené. Teraz ešte nevidíme, že mu je všetko podrobené,

Aj keď človek svojím hriechom spôsobil neskutočné škody všetkému stvorenému, Hospodin všetko napravil skrze narodenie Pána Ježiša Krista.

Rímskym 5:17-19 Lebo ak previnením jedného skrze jedného zavládla smrť, tým skôr skrze jedného, Ježiša Krista, budú v živote kraťova tí, čo dostávajú hojnosť milosti a darovanej spravodlivosti. ¹⁸ Teda ako previnenie jedného prinieslo odsúdenie všetkým ľuďom, tak spravodlivosť jedného priniesla všetkým ľuďom ospravedlnenie a život. ¹⁹ Lebo ako sa neposlušnosťou jedného človeka mnohí stali hriešnikmi, tak zasa poslušnosťou jedného sa mnohí stanú spravodlivými.

Žalm 8 poukazuje na minulosť aj budúcnosť a hovorí nám, že máme Hospodina chváliť nie len za to, čo už pre nás vykonal, ale aj za to, ako sa o nás stará a akú budúcnosť máme pred sebou. Dávid uzatvára kruh chvál nasledovne: Chváľte Hospodina, pretože jeho vznešené meno je známe po celej zemi!

Na záver ešte zhrnutie ako môžeme aplikovať žalm 8 do každodenného života :

1. Skloňte sa s obdivom pred majestátnym Stvoriteľom! Tento žalm v nás môže vyvolať pokoru a vzbudiť v nás obdiv k Božiemu milosrdenstvu, láske za všetko, čo pre naše spasenie urobil skrze Pána Ježiša Krista.
2. Vo vzťahu k ostatným ľuďom by sme sa mali správať s vedomím, že sú stvorením na Boží obraz. Pokiaľ sa na nich pozeráme s opovrhnutím, nevzdávame tým chválu Hospodinovi. Kresťan sa musí chovať ku všetkým ľuďom s rešpektom a byť proti všetkým prejavom rasizmu.
3. Musí stáť na strane ochrany života. Pre kresťana je potrat alebo eutanázia neprijateľná, pretože sa dotýka samej podstaty Božieho stvorenia. Zabiť nenarodené dieťa je rovnaké ako zabiť človeka v ktoromkoľvek časovom úseku života. Čas nie je kvalita, ktorá určuje životaschopnosť človeka.
4. Veriaci nezastávajú učenie evolúcie, ktorá popiera Božie stvorenie. Evolúcia vo svojej podstate nie je nič iné ako spôsob, ktorým sa hriešni ľudia snažia vyhnúť stretnutiu so svojím Stvoriteľom. Ide o najnebezpečnejší útok na ľudskú dôstojnosť.
5. Kresťan vychováva svoje deti k láske a báni pred Hospodinom. Učí ich, že služba Bohu je to, čo je v živote podstatné. Keď máme správny vzťah k Bohu skrze Pána Ježiša Krista, bude sa aj náš život pretínať s večnosťou.
6. Mali by sme všetko vykonávať s radosťou a záujmom, či už nám Hospodin pripravil akékoľvek povolanie, či pole pôsobnosti. Akokoľvek si zarábate na živobytie, vždy platí:
7. Cieľom veriacich je , aby boli dobrými hospodármi Božieho požehnania. Moderný človek miesto toho, aby chválil Hospodina, obdivuje dielo ľudských rúk. Chtivosť a zneužívanie všetkých zdrojov, by nám malo byť cudzie. Buďme ohľaduplní voči všetkému stvorenému.
8. Ochráňujme krásu Božieho stvorenia. Príroda je úžasné miesto, kde môžeme obdivovať Stvoriteľovo dielo užitočné k nášmu potešeniu.

